

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για την Ευαγγελική περικοπή του Ρωμαίου Εκατόνταρχου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε μεθεορτίως και κήρυξε το θείο λόγο το πρωί της Κυριακής 6 Ιουλίου 2025 στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων του ορεινού Σελίου που πανηγύρισε πρόσφατα.

Μεστός πνευματικών μηνυμάτων και θεολογικής διδαχής, ο λόγος του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, αναλύοντας την Ευαγγελική περικοπή, ανέδειξε την πίστη και την ταπείνωση ως θεμέλια της χριστιανικής ζωής. Μέσα από την αφήγηση της συνάντησης του Χριστού με τον Ρωμαίο εκατόνταρχο στην Καπερναούμ, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε τη δύναμη της ειλικρινούς πίστης, ανεξαρτήτως κοινωνικής ή θρησκευτικής ταυτότητας,

ενώ παράλληλα συνέδεσε το ευαγγελικό μήνυμα με το πρότυπο των αγίων Αποστόλων και την προσωπική πνευματική πορεία του κάθε πιστού.

Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Κύριε, οὐκ εἰμί ἰκανός ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς».

Μία συνάντηση και ένα θαύμα μας περιέγραψε σήμερα ο ιερός ευαγγελιστής Ματθαίος. Μία συνάντηση και ένα θαύμα που επιτέλεσε ο Χριστός στην Καπερναούμ.

Ο Χριστός καθημερινά, όπου και αν βρισκόταν, συναντούσε ανθρώπους, τους οποίους δίδασκε και θεράπευε τις ασθένειές τους. Η σημερινή όμως συνάντηση είναι διαφορετική από όλες τις άλλες, καθώς διαφορετικός είναι ο άνθρωπος τον οποίο συναντά ο Χριστός και χάριν του οποίου επιτελεί το θαύμα.

Μόλις είχε εισέλθει ο Χριστός στην Καπερναούμ, και όπως συνέβαινε συχνά, όταν πληροφορούντο οι άνθρωποι μιας πόλεως ότι έρχεται ο Χριστός, έβγαιναν από τα σπίτια τους για να τον συναντήσουν και να του ζητήσουν ό,τι είχαν ανάγκη, έτσι συνέβη και σήμερα.

Ο άνθρωπος όμως που αναμένει τον Χριστό στην είσοδο της Καπερναούμ δεν είναι Ιουδαίος. Είναι ένας εθνικός, ένας ειδωλόλατρης και επιπλέον είναι εκατόνταρχος, αξιωματικός δηλαδή του ρωμαϊκού στρατού, εκπρόσωπος της εξουσίας. Κι όμως πλησιάζει τον Χριστό και τον παρακαλεί να θεραπεύσει τον δούλο του που βρίσκεται παράλυτος στην οικία του.

Η ιδιαιτερότητα και μόνο της παρακλήσεως προκαλεί εντύπωση. Ένας αξιωματούχος του ρωμαϊκού κράτους βγαίνει στον δρόμο για να συναντήσει τον Χριστό και να τον παρακαλέσει να θεραπεύσει όχι κάποιο οικείο του πρόσωπο, όχι έστω κάποιον στρατιώτη του αλλά τον δούλο του.

Δεν είναι όμως μόνο το ασυνήθιστο ενδιαφέρον και η αγάπη του εκατοντάρχου για τον δούλο του που προκαλεί εντύπωση. Είναι και η απάντησή του, όταν ο Χριστός προσφέρεται να πάει στην οικία του για να θεραπεύσει τον κατάκοιτο δούλο του εκατοντάρχου. Και ποια είναι η απάντηση αυτή;

«Κύριε, οὐκ εἰμί ἰκανός ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς». Κύριε, του λέγει, δεν είμαι άξιός για να εισέλθεις στο σπίτι μου. Ο Ρωμαίος αξιωματικός αισθάνεται ότι είναι ανάξιός να υποδεχθεί στο σπίτι του τον Χριστό, στον οποίο, αν και ήταν ειδωλόλατρης, αναγνώριζε τη θεία ιδιότητά του.

Η ομολογία της αναξιοτήτάς του δεν είναι σχήμα λόγου. Είναι προϊόν της βαθιάς και ειλικρινούς πίστεώς του στον Χριστό, ο οποίος την θαυμάζει και την επαινεί και διαβεβαιώνει τον εκατόνταρχο ότι θα γίνει αυτό που πιστεύει, και θα θεραπευθεί ο δούλος του και μόνο με τον λόγο του Κυρίου.

Και αυτό το θαύμα το ζει ο εκατόνταρχος ως ανταμοιβή της πίστεως αλλά και της ταπεινώσεώς του, όπως το έζησαν και οι άγιοι Απόστολοι, οι προστάτες της ενορίας σας, των οποίων τη Σύναξη εορτάσαμε πριν από λίγες ημέρες.

Οι άγιοι Απόστολοι ήταν οι πρώτοι που πίστευσαν στον Χριστό και τον ακολούθησαν χωρίς να τον γνωρίζουν. Και όχι μόνο τον ακολούθησαν, αλλά ακολούθησαν και ό,τι τους έλεγε, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο την ταπείνωσή τους και την πίστη τους στον Χριστό. Και ακόμη απαρνήθηκαν τα πάντα και θεώρησαν τα πάντα σκύβαλα, προκειμένου να κερδίσουν και οι ίδιοι τον Χριστό, αλλά και όλοι εμείς στους οποίους κήρυξαν το Ευαγγέλιό του.

Και εάν είκοσι αιώνες τώρα τιμούμε τους αγίους Αποστόλους, οι οποίοι δεν ήταν επιφανείς και διανοούμενοι ούτε πλούσιοι και ισχυροί του κόσμου, αλλά ήταν απλοί και αγράμματοι αλιείς, τους τιμούμε για την ταπείνωση και την πίστη τους, διότι όλα όσα επιτύγχαναν, όλα όσα κατόρθωναν δεν τα θεωρούσαν δικά τους επιτεύγματα αλλά της δυνάμεως του Χριστού.

Αυτή την πίστη και αυτή την ταπείνωση και του εκατοντάρχου, για τον οποίο ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αλλά και των αγίων Αποστόλων, ας προσπαθήσουμε ο καθένας από εμάς, όπου και αν βρίσκεται, να αποκτήσουμε στη ζωή μας. Και όσο θεωρούμε τον εαυτό μας ανάξιο να δεχθεί μέσα του τον Χριστό, τόσο περισσότερο θα αγωνιζόμεθα για να τον καθάρουμε με τη μετάνοια και με το μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως, αλλά και τόση περισσότερη χάρη θα λαμβάνουμε από τον Θεό, ο οποίος σύμφωνα με την Αγία Γραφή επιβλέπει επί τους ταπεινούς και «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν». Και με τη χάρη αυτή του Θεού θα προαγόμεθα και στην πίστη και στην αρετή, αλλά και θα βλέπουμε και εμείς θαύματα στη ζωή μας, όπως αυτό που έζησε ο εκατόνταρχος του σημερινού ευαγγελίου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Μεθέορτη Αρχιερατική θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίων Αποστόλων του ορεινού Σελίου

Image not found or type unknown